

ஐந்தாம் பகுதி – (74)

ரஜக்தாஸ் வந்துவிட்டாலே சக்திஷன் கலகலப்பாகி விடும். அவன் செய்யும் ஓவ்வொரு காரியமும் தமாஷாகத் தான் இருக்கும். அவன் இதற்காக ஏதும் சிரமப்பட வேண்டியதில்லை. ஒன்றுமில்லாத ஏதாவும், ஒன்றுமில்லாத சப்பென்று நமக்குத் தோன்றும் ஏதாவும் அவனிடத்தில் உயிர் பெற்றுவிடும். தமாஷ் செய்வதற்கு, அமர்த்தியாக இருக்காமிடத்தில் கலகலப்பிட்டுவதற்கு ஏதும் சம்பவங்கள், கிறுக்குத் தனமான சஷ்டைகள், அல்லது சிரிப்பிட்ட வனெறையோசித்துத் தயார் செய்யப்பட்ட ஹாஸ்யப் பச்சுகள், இப்படியெல்லாம் அவனுக்கு ஏதாவும் தவேயில்லை. சாதாரணமாகப் பச்சிக்கொண்டிருப்போம். இடையில் ரஜக்தாஸ் ஏதாவது சொல்வான். அது மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத, அவர்கள் பங்கு பெற்றிராத சம்பவமோ, பச்சோ இப்படி ஏதோ ஒன்று இருக்கும். ரஜக்தாஸ் சொல்லிக்கொண்டிருப்பான். நடுவில் சற்று நிறுத்தி எல்லோரையும் பார்ப்பான். இனி நடக்கும் நாடகத்தை தமிழில் எப்பிச் சரிவரச் சொல்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு சாதாரண “ஹை” என்ற வார்த்தையை வதைத்துக் கொண்டு அவன் செய்யும் ரகளை அனுபவித்தால் தான் தெரியுமே ஒழிய சொல்லிப் புலப்பட வகை கமுடியாது. “ஹை” என்ற வார்த்தையின் பொருளும் அது வெவ்வேறு கட்டங்களில் சொல்லும் தொனி மாற்றத்தில் பெறும் பொருள் மாற்றத்தையும் தமிழில் எப்பிச் சொல்வது? சரி, ஏதோ மூடிநீ தவரை சொல்லிப் பார்க்க வேண்டியது தான்.

ஏதோ ஒன்றைப் பார்த்ததைக் கேட்டதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பான். பின் சட்டென நிறுத்திச் சக்திஷன் முழுதிலும் சூற்றி ஒரு பார்வை சலுத்துவான். பிறகு கோபத்தில், “என்ன இது, நான் சொல்லிக்கொண்டே போகிறேன். இப்பி எல்லோரும் பச்சாமல் என்னை முறையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்?” என்பான்.

“கேட்டிண்டு இருக்கோம். நீ சொல்லு” என்று பதில் வரும்.

இதென்ன?, “கேட்டிண்டு இருக்கோம். நீ சொல்லு”. நான் என்ன மடையனா? நான் சொல்லறதுக்கு ஏதாவது நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டாமா?

பதில் என்ன சொல்றது?. நீ சொல்றதை, நம்ம ரஜக தாஸ் சொல்றான்னு கடை்கறோம்.

என்ன இது, நான் இப்பி “இருக்கு”ன்னு விஷயத்தைச் சொன்னா, “நான் சொல்றனே”னு ககே்கறதா சொல்றீங்களே.. அப்பினனா என்ன அர்த்தம்? நான் “இருக்கு”ன்னு சொன்னது இல்லங்கறீங்களா? ரஜக தாஸ் சொல்றான்னு தலையாட்டறீங்களா?

அப்பி இல்லை. நீ பார்த்தே “இருக்கு”ன்னு சொல்றே, நாங்க சரி, “இருக்காக்கும்”ன்னு கடை்கறோம். வறே என்ன சொல்றது?

நான் பார்த்தனே அப்பி “இருக்கு”ங்கறனே. நீங்களே என்னடானா, “நான் சொல்றதுக்காக சரிங்கறனே”னு சொல்றீங்களே

அதான் ஒப்புக்கொண்டு விட்டோமே அப்பித்தான் அது “இருக்கு”. மலே சொல்லு.

அதென்ன எனக்கு சலுகையா “இருக்கு”ன்னு ஒப்புக்கறீங்களா? நான் சொல்றனே. பார்த்தனே. அப்பி “இருக்கு”ங்கறனே. ஏதோ கடனுக்குக் ககே்கறமாதிரி, “சரி மலே சொல்லுங்கறீங்களே”

சரி, என்னதான் சொல்லணும் கறே, ரஜக தாஸ், சண்டகைக்கு வராதே. எப்பிச் சொல்லணும் கறே. அப்பிச் சொல்லிடறோம்.

நான் என்ன சண்டகைக்காரனா, என் வாயடைக்கறதுக்காக, நான் எப்பிச் சொல்லச் சொல்றனே அப்பிச் சொல்றனேனு சொல்றீங்களே. அப்பநான் சொல்றதை நம்பலே நீங்க. மலே என்னத்துக்கு வம்புன்னு, நான் சொல்றதைச் சொல்றனேனு சொல்றீங்க. நான் என்ன பொய்யனா, சண்டகைக்காரனா?

என்னதான் செய்யச் சொல்றே, ரஜக தாஸ், என்ன சொன்னாலும் நீ அதை ஒத்துக்க

மாட்டவேங்கறே. சரி விடும். வறேவே விஷயத்துக்குப் போகலாம்.

”மற்றுபடியும் அதே பச்சேச்சு. நான் சொல்றதை நம்பலே. நான் பொய்யன்னு சொல்றீங்க எல்லாரும். நடந்த விஷயம் எவ்வாறாயினும் இருக்கனென்னு எல்லாருக்கும் சொல்லலாம்னு வந்தனே. நீங்க என்னடானா, அரமண நிரேமா எல்லாரும் மஞ்சரிய உம்முன்னு வச்சிட்டிருக்கீங்க. கட்டை, என்னையென்பு, சண்டைக்காரன்னு சொல்றீங்க.

அதான் ரஜக சொல்லிட்டோமே, ‘நீ சொன்னது இருக்கு. இல்லாட்டி நீ ஏன் சொல்லப் போறே. அதான் ஒப்புத்துக்கொண்டோமே.

இவ்வளவு நிரேம என்னோடே சண்டை போட்டு, பொய்யன்னு சொல்லி, என்னையென்பு சமாதானப் படுத்துறதுக்காக சரி அப்படித்தான் “இருக்கு”ன்னு சொல்றீங்க. ஆனால் உங்க மனசிலே அப்படி இல்லை.

இப்படியே போகும். அந்த விவகாரம். இங்கு நான் கோபிக்காட்டி விட்டு நிறுத்தி விட்டனே. ஆனால் ரஜக தாஸ் சூலபத்தில் முடிக்க மாட்டான். இருக்கு என்று பொருள் கொள்ளும் சாதாரண அபிக் கடிபுழங்கும் ஹிந்திச் சொல் “ஹை” யை அவன் எத்தனை விதவிதமான தொனியில், ஒவ்வொரு தடவையும் வறேவே வறேவே அழுத்தும் தந்து, அதற்குப் பழுதுகளை முன்னிந்து வளத்தும், , உட்கட்டை விதவிதமாக பிதுக்கிக் கொண்டும். அவன் செய்யும் சேஷ்டைகள் தாங்க முடியாது

இது எல்லாவற்றையும் துக்கி அடிப்பது, அவன் வலையைக் குச்சுச் சேர்ந்த ஒரு வாரத்தில் அவன் செய்த அட்டஹாஸம். அவன் நடத்திய நாடகம் இரண்டு பெங்களி வாரத்தகைளையெதது. (சூல், பால்). அவன் பச்சேக்கொண்டு வந்தபோது இதன் வித்தியாசத்தை நாங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. சிக்ஷணில் இருந்த பாண்டே என்ற ஓரியாக்காரர் தான் திகைத்துக் கொண்டிருந்த எங்கள்க்கு விளக்கினார். அப்போ, அவன் வலையைக் குச்சுச் சேர்ந்த புதிது. அதற்குள் அவன் சூபாவம் எங்கள்க்குக் கொஞ்சம் பரிச்சயமாகியிருந்ததால், இதில் ஏதோ விஷயம் இருக்கிறது என்று எங்கள்க்கு ஒரு சந்தேகம் இருந்ததே தவிர விஷயம் உண்மையில் என்ன என்று புரிய வதைத்தது பாண்டே தான்

ஒரு நாள் காலையெந்ததும் “ஓரே பாபா, ஆமி எக்கானே காஜ் கொர்த்த பார்ப்போனா, எக்கானே லோக்டா சபாயி கப்ப் கராப” (நான் இங்கே இனிமே வலையை செய்ய முடியாது. போலீஸ்

இருக்கு. இங்கே இருக்கறவன்கள் எல்லாம் ரொம்ப மோசம்} என்று சத்தமாகக் கத்திக்கொண்டே வந்தான்.

யாருக்காவது ஏதாவது புரிந்தால் தானே. ஏதோ விஷயம், ரஜக் தாஸை ரொம்பவும் சங்கடப்படுத்து தியிருக்கிறது என்று திரிந்தது. க்யா ஹுவா தாதா, பஹுத் குஸ்ஸே மமே ஹோ (என்ன ஆச்சு, ரொம்ப கோவமா இருக்கே" என்று எல்லோரும் அவனைப் பார்த்து திகைப்புடன் கடைக்,

அவன் மிருணால் பக்கம் திரும்பி, "மிருணால் தா, ஆமி புஜ்த பாஸ்சி நா, எக்கானே கி கலே சபீல் காட்பே நா கி?" (மிருணால், இந்த ஊர்லே யாரும் தேலகைக்கு க்ராப் வடெட்ட மாட்டாங்களா என்ன? என்று கடைடான்.

மிருணாலுக்கு மதுலில் திகைப்பாக இருந்தாலும், ரஜக் ஏதோ காமபிபி பண்ண ஆரம்பிக்கிறான் என்று திரிந்தது.

ஆஷ்சி தோ. தோ துகான் ஆச்சே. ஆபனி தகேக்கி நா கி? (இருக்கே ரண்டு சலபின் இருக்கு. உங்களக்கு திரியலையா?) பின் சகெஷனில் மற்றவர்களிடம் திரும்பி, "ரஜக் பாபுக்கு, ஹரே கட பண்ணிக்கணும், அவருக்கு சலபின் எங்கே இருக்குன்னு திரியலை. அதான் விஷயம்". என்று ஹிந்தியில் சொன்னான்

எங்களில் ஒன்றிரண்டு பரே அவருக்கு சலபின் எங்கே இருக்கு என்று வழி சொன்னார்கள். ஆனால் அதெல்லாம் ரஜக் பாபுவுக்கு திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை.

அரே பாபா, ஆமி ஜானி, (எனக்கு அதெல்லாம் திரியும்) மமை தோ க்யா தா. வஹோ தோ பால் காட்தா ஹை. தபீஸ்ரா துகான் பி க்யா தா. வஹு பி பால் காட்தா ஹை. பகப்த் முஷ்கில் ஹோ க்யா. வாபஸ் ஆ க்யா. (நான் போனேன். அடுத்த கடகைக்கும் போனேன். எல்லாரும் என்னவோ பண்ணாதுங்க. எனக்கு தலைமயிர் வடெட்டிக்கணும். " என்றான்.

அதைத்தான் சொல்றோம். உனக்கென்ன கஷ்டம் உனக்கு வறென்ன வணும்.> என்று கடைடார்கள்.

மிருணால் சிரித்துக் கொண்டே இருந்தான்.

ஓரே பாபா தும் சமஜ்தா நஹி. ஆமார் சபில் காட்தே சாய். பால் கனேனோ(ம்) காட்போ. துமி புஜ்த பாஸ்சி நா. ஹம்கனோ சபில் காட்தா ஹை. பால் நஹி. (உங்களுக்கு ஏன் புரிய மாட்டனே என்கிறது. எனக்கு சபில் வட்டிக்கணும். பால் இல்லலை. பால் என்னத்துக்கு வட்டணும்)என்றான். ரஜக்தாஸ்.

யக்யா போல்தா ஹையார். சக்கரவர்த்தி. ஹமே சமஜாவ்யா இஸ்பங்காளிகனோ சமஜாவ (இவன் என்ன சொல்றான்?. சக்கரவர்த்தி எங்களுக்கு புரியும்படியா சொல்லு. இல்லலை, இந்த வங்காளிக் கு புரியவை) என்று சில குரல்கள் எழுந்தன.

சக்கரவர்த்தி சிரித்துக்கொண்டிருந்தான். “து க்யோ ஹஸ்தா ஹைரே? (நீ ஏண்டா சிரிக்கறே?)” என்று மறுபடியும் குரல் எழுந்தது.

பின் மிருணால் சொன்னான். வங்காளியில் தலமையிருக்கு சபில் என்றதான் சொல்லவேண்டும். பால் என்றால் அது வறேஇடத்தில் இருக்கறதைச் சொல்றதுக்கு.” என்றான்.

சகெஷனில் ஓரே ரகளை. சிரிப்பொலி அடங்க வகெ நரேம் ஆயிற்று என்பது மட்டுமல்ல. இதை ரொம்ப நாளகைக்கு எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ரொம்ப பாதிக்கப்பட்டது ரஜக்தாஸ் தான்.

”ரஜக்தாபு, ஃபிர கப் ஜானா ஹை பால் காட்தனே? (அடுத்து என்னிக்கு பால் வட்டிக்கப் போகப் போறே)” என்ற விசாரிப்புகள் ரொம்ப நாளகைக்கு கட்டெடுக்கொண்டிருந்தது. ரஜக்தாஸும் சிரித்துக் கொள்வான். அன்று அவன் ரகளை செய்தது திரியாமல் இல்லலை. வண்டென்றதோன் அவன் செய்தான். அவன் ரகளையெல்லாம் கோமாளித்தனத்துக்காகத் தான்.

(75) – 000000000000 0000000000

Written by - வடுங்கட சாமிநாதன் -

Wednesday, 31 August 2011 22:19 - Last Updated Wednesday, 31 August 2011 22:28

vswaminathan.venkat@gmail.com